

Yaşamı Seçin

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: Yar. 2:8, 9; Rom. 6:23; 1Yu. 5:12; Yas. 30:1-20; Rom. 10:6-10; Yas. 4:19; Va. 14:6-12.

HATIRLAMA METNİ: “Önünüze yaşamla ölümü, kutsamayla laneti koyduğuma bugün yeri göğü size karşı tanık gösteriyorum. Yaşamı seçin ki, siz de çocuklarınız da yaşayasınız” (Yasa’nın Tekrarı 30:19).

Bu her zaman üzücü bir hikâyledir: Genç bir kişiye, bu durumda 22 yaşında bir kadına ölümcül bir hastalık tanısı kondu. Beyin tümörü. Modern tıbbın tüm mucizelerine rağmen, kaçınılmaz olan gerçekleşmeye kadar yapılabilecek hiçbir şey yoktu. Fakat bu genç kadını, “Sandy” ölmek istemiyordu.

Bu yüzden bir plan yaptı. Öldükten sonra, beyin hücrelerinin korunacağı umuduyla kafası derin dondurucuda, sıvı nitrojen dolu bir fiçinin içine konulacaktı. Orada, elli yıl, yüz yıl, bin yıl, gelecekteki bir zamana kadar bekleyecekti. Daha sonra, teknoloji yeterince geliştiğinde sinir bağlantılarından oluşan beyni bir bilgisayara yüklenebilecekti. Evet, böylece Sandy belki sonsuza dek “yaşayabilecekti.”

Bu sadece bir gencin ölecek olması yüzünden değil, onun yaşam umudunu bağladığı şey yüzünden de üzücü bir öyküdür. Çoğu insan gibi, Sandy yaşamak istiyordu, yaşamak istiyordu. Fakat ne yazık ki kesinlikle işe yaramayacak bir yol seçmişti.

Bu hafta, Yasa’nın Tekrarı kitabına devam ederken, yaşam seçimine ve bize verilen yaşamı seçme fırsatına, onu yaşamın Vericisi ve Sürdürücüsü olan Allah’ın lütfuyla sunduğu şartlara göre seçme fırsatına bakacağız.

*20 Kasım Sebti Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Yaşam Ağacı

Hiçbirimiz burada olmayı istemedik, öyle değil mi? Nerede ve ne zaman doğacağımızı, ebeveynlerimizin kim olacağını seçmediğimiz gibi, var olmayı da seçmedik.

Âdem ve Havva için de aynı durum geçerliydi. Onlar da Allah tarafından yaratılmayı bir yaprakтан, bir kayadan, bir dağdan daha çok seçmediler. İnsanlar olarak bize sadece var oluş (bir kayanın da varlığı vardır) ve sadece yaşam (bir amibin de yaşamı vardır) değil, Allah'ın suretinde yaratılmış, akıl sahibi özgür varlıklar olarak yaşam verilmiştir.

Bununla birlikte, bizler Allah'ın suretinde yaratılmış, akıl sahibi özgür bireyler olarak var olmayı da seçmedik. Ne var ki Allah bize var olmaya devam etme seçimini; yani, yaşamı, sonsuz yaşamı, İsa ve O'nun çarmıhtaki ölümü sayesinde sahip olabileceğimiz, O'ndaki yaşamı seçme özgürlüğünü sunmaktadır.

Yaratılış 2:8, 9, 15–17 ve Yaratılış 3:22, 23 ayetlerini okuyun. Allah, Âdem'in varlığı ile ilgili olarak ona hangi iki seçeneği sundu?

“Âden bahçesinin orta yerinde, meyvesinde sonsuz yaşam gücü olan yaşam ağacı bulunuyordu. Âdem Allah'a itaatkâr kalsaydı, istediği zaman bu ağaca ulaşabilir ve sonsuza dek yaşayabilirdi. Ancak günah işledikten sonra yaşam ağacından yemesi yasaklandı ve ölüme tabi oldu. ‘Toprakтан yaratıldın ve yine toprağa döneceksin’ şeklindeki ilahi ifade, yaşamın sonunda tükenmesine işaret ediyor.”—Ellen G. White, *Büyük Mücadele*, s. 574, 575.

Böylece, başlangıçtan itibaren Kutsal Kitap bize iki seçenekten sadece birini sunuyor: Aslında sahip olmamız gereken sonsuz yaşam ya da bir anlamda en başta içinden çıktığımız hiçliğe geri dönüş yani sonsuz ölüm.

Kutsal Yazı'nın ölümsüzlük verdiğini söylediği, ilk olarak Kutsal Kitap'ın ilk kitabında karşımıza çıkan “yaşam ağacının” son kitapta yeniden ortaya çıkıyor olması da ilginçtir. Vahiy 2:7 ve Vahiy 22:2, 14 ayetlerini okuyun. Belki de verilmek istenen mesaj şudur: Aslında yaşam ağacına erişimimiz olması gerekirken, günah yüzünden bu erişimden mahrum kaldık; sonra, sona gelindiğinde İsa ve kurtuluş tasarısı sayesinde günah sorunu ilebet ve tamamen sona erdiğinde, kurtarılanlar, yani yaşamı seçmiş olanlar en baştan beri olması gerektiği gibi yaşam ağacına erişebilecekler.

Bir düşünün: Günlük seçimlerimizle aslında nasıl da yaşamı ya da ölümü seçiyoruz?

Orta Yol Yoktur

Tüm Kutsal Kitap boyunca bize iki seçenektan biri sunulmaktadır. Burada bize iki seçenek gösteriliyor.

Aşağıdaki ayetleri okuyun. Bu metinlerde hangi iki seçenek, hangi iki seçim açıkça belirtilmekte veya ima edilmektedir ve bu seçenekler nasıl gösterilmektedir?

Yu. 3:16 _____

Yar. 7:22, 23 _____

Rom. 6:23 _____

Rom. 8:6 _____

1Yu 5:12 _____

Mat. 7:24-27 _____

Sonuçta, biz insanlar için orta yol bulunmamaktadır. Büyük mücadele tamamen sona ermeden önce günah, Şeytan, kötülük, itaatsizlik ve isyan ortadan kaldırılacaktır. Bu gerçekleşikten sonra, her birimiz bireysel olarak, ya Allah'ın hepimiz için dünyanın yaratılışından önce sahip olmanızı planladığı hayata, yani sonsuz yaşama sahip olacağız ya da sonsuz ölümlle yüzleşeceğiz, yani "Rab'bin varlığından ve yüce gücünden uzak kalarak sonsuza dek mahvolma cezasına" çarptırılacağız (2Se. 1:9). Kutsal Kitap bizim için başka bir seçenek sunmuyor gibi gözüküyor.

Bizim sonumuz hangisi olacak? Bu cevap nihayetinde kendimizde saklıdır. Seçim önümüzdedir, yaşam veya ölüm.

Sonsuz yaşam ya da ebedi ölüm bağlamında, Kutsal Kitap'taki cehennem insanları sonsuza dek yakmadığı ve işkence etmediği gerçeği neden bu kadar rahatlatıcıdır. Kaybolanların kaderi gerçekten bilinçli sonsuz işkence olsaydı, bu Allah'ın karakteri hakkında bize ne söylerdi?

Yaşam ve İyilik, Ölüm ve Kötülük, Bereketler ve Lanetler

Yasa'nın Tekrarı kitabının sonlarına doğru, Rab'be itaatsizlik etmeleri ve anlaşma vaatlerini ihlal etmeleri durumunda halka ne olacağını anlatan uzun bir söylevden sonra, Yasa'nın Tekrarı 30. bölüm, itaatsizliğe kapılırsalar ve sürgünle cezalandırılırsalar bile, Tanrı'nın yine de onları ülkeye geri getireceği vaadi ile başlar.

Yani, elbette tövbe ettikleri ve kötü yollarından döndükleri takdirde.

Yasa'nın Tekrarı 30:15-20 ayetlerini okuyun. Burada eski İsrail'e sunulan seçenekler nelerdir ve bu seçenekler Kutsal Kitap boyunca gördüklerimizi nasıl yansıtıyor?

Rab çok açıklı: O, yani Yahve, temelde cennette Âdem ve Havva'ya yaptığını yaparak, onların önlerine iki seçenekten birini koydu. Aslında, Yasa'nın Tekrarı 30:15 ayetindeki İbranice iyi” (tov) ve “kötü” (ra) sözcükleri, Yaratılış kitabında “iyiyi” (tov) ve “kötüyü” (ra) bilme ağacı için kullanılan İbranice sözcüklerin aynıdır. Kutsal Kitap'ın her yerinde olduğu gibi burada da, ortada bir yol, tarafsız bir yer bulunmamaktadır. Onlar ya Rab'be hizmet edecekler ve yaşayacaklar ya da ölümü seçeceklerdi. Bizim için de aynı geçerlidir.

Yaşamın, iyiliğin, bereketin karşısında ne var? Ölüm, kötülük ve lanet. Sonunda, yine de haklı olarak Tanrı'nın onlara aslında yalnızca iyiyi, yalnızca yaşamı ve yalnızca bereketleri sunduğu iddia edilebilir. Ancak, O'ndan yüz çevirirlerse bu kötü şeyler doğal bir sonuç olacaktır, çünkü artık O'nun özel korumasına sahip olmayacaklardır.

Biz ne şekilde anlarsak anlayalım, insanlara sunulmuş olan seçenekler bunlardır. Onların özgür iradeye, özgür seçme hakkına sahip oldukları da ortadadır. Kutsal Kitap'ta, Eski ve Yeni Ahit'in pek çok yerinde bulunan bu ayetler kutsal özgür irade ve özgür seçim armağanı olmadan hiçbir anlam ifade etmiyor.

Gerçek anlamda Rab onlara şunu söylemişti: *Bu nedenle, size verdiğim özgür irade ile ölümü, kötülüğü ve lanetleri değil, yaşamı seçin, bereketi seçin, iyiliği seçin.*

Doğru seçimin ne olduğu çok açık görünüyor, öyle değil mi? Yine de, neler yaşandığını biliyoruz. Büyük mücadele o zaman da bugün olduğu kadar gerçektir ve kendimizi tamamen Rab'be vererek yaşamı ve bu seçimin gerektirdiği her şeyi seçmezsek neler olabileceğini İsrail örneğinden öğrenmeliyiz.

Yasanın Tekrarı 30:20 ayetini okuyun. Burada bulunan sevgi ve itaat arasındaki bağlantıya dikkat edin. İsrail Tanrı'ya sadık kalmak için ne yapmalıydı? Aynı ilkeler bugün nasıl bizim için de geçerlidir?

Tutamayacağınız Kadar Zor Değil

Yasa'nın Tekrarı 30. bölüm, Rab'bin, günahlarından tövbe eder ve günahlarından dönerlerse ne olacağını halka açıkladığı sözlerle başlıyor. Onlara verilenler de ne kadar harika vaatlerdi!

Yasa'nın Tekrarı 30:1-10 ayetlerini okuyun. Aslında burada itaat etmezlerse başlarına ne geleceğinden bahsediliyor olsa da, Tanrı'nın onlara verdiği vaatler nelerdi? Bu, Tanrı'nın lütfu hakkında bize ne öğretiyor?

Bunu duymak kesinlikle rahatlatıcı olmuş olmalı. Ancak mesele, Tanrı'nın buyruklarından ayrılıp ayrılmamalarının önemli olmaması değildi. Rab hiç kimseye değersiz lütfunmaz. En azından, bu onlara Tanrı'nın sevgisini gösterecekti, onlar da karşılık olarak O'nu sevecekler ve bu sevgilerini, O'nun yapmalarını söylediklerine itaat ederek göstereceklerdi.

Yasa'nın Tekrarı 30:11-14 ayetlerini okuyun. Rab burada onlara ne diyor? Bu ayetlerdeki ana vaat nedir ve Yeni Ahit'te aynı vaadi yansıtan hangi ayetler aklınıza geliyor?

Burada, güzel sözcükler ve sağlam mantıkla yapılan çağrıya bakın. Rab onlardan yapması çok zor olan hiçbir şey istemiyordu. Tanrı'nın emri, gerçekleştirmesi çok "zor" veya anlayamayacakları kadar "gizemli" değildi. Ayrıca, ulaşamayacakları kadar "uzak" da değildi. Başka birinin onlar için alıp getirmesini gerektirecek kadar uzakta, göklerde ya da denizlerin ötesinde de değildi. Tersine, Rab şöyle diyor: "Tanrı sözü size çok yakındır; uymanız için ağzınızda ve yüreğinizdedir" (*Yas. 30:14*). Yani, onu söyleyebilecek kadar iyi biliyorsunuz ve onu yapmanız gerektiğini bilin diye o sizin yüreğinizdedir. Dolayısıyla itaat etmemenin hiçbir mazereti yoktur. "O'nun tüm emirleri yerine getirilebilir emirlerdir"—Ellen G. White, *Mesib'in Örnek Dersleri*, s. 263.

Aslına elçi Pavlus İsa'da olan kurtuluş konusundan bahsederken bu ayetlerin bazılarında alıntı yapıyor; yani, Pavlus onların imanla doğruluğun birer örneği olduğunu söylüyor. (*Bkz. Rom. 10:6-10.*)

Ardından, Yasa'nın Tekrarı'ndaki bu ayetlerden sonra, İsraililere yaşamı veya ölümü, bereketi veya lanetlenmeyi seçmeleri söyleniyor. Ve eğer lütufla ve imanla yaşamı seçerlerse ona sahip olacaklar.

Bugün de farklı değil, öyle değil mi?

Bir İbadet Meselesi

Rab ve İsrail arasındaki antlaşmanın merkezinde ibadet bulunuyordu. İsrailileri çevrelerindeki tüm dünyadan farklı kılan şey, bir ulus olarak, putpe-rest dünyasının aslında ilah bile olmayan sahte tanrı ve tanrıçalarının aksine, gerçek Tanrı'ya ibadet eden yegâne ulus olmalarıydı. "Artık anlayın ki, ben, evet ben O'yum, Benden başka tanrı yoktur" (Yas. 32:39).

Yasa'nın Tekrarı 4:19, 8:19, 11:16 ve 30:17 ayetlerini okuyun. Bu tüm ayetlerdeki ortak uyarı nedir? Bu uyarılar neden İsrail ulusu için çok önemliydi?

Tıpkı bugün olduğu gibi binlerce yıl önce de, Tanrı'nın halkı, çoğu durumda inançlarıyla çelişen standartları, gelenekleri ve kavramları yayan bir kültür ve ortam içinde var oldu. Bu nedenle, dünyanın yolları, putları ve "tanrıları" ibadetlerinin odağı haline gelmesin diye, Tanrı'nın halkı her zaman tetikte olmalıdır.

Tanrımız "kıskaç bir Tanrı'dır" (Yas. 4:24, Yas. 5: 9, Yas. 6:15) ve ibadetimize layık olan, Yaratıcımız ve Kurtarıcımız olarak sadece O'dur. Burada da, orta bir yol bulunmamaktadır: Ya yaşam, iyilik ve bereket getiren Rab'be taparız ya da kötülük, lanet ve ölüm getiren başka herhangi bir tanrıya taparız.

Yaratılış 13:1–15 ayetlerini okuyun ve ibadet meselesinin oradaki sunulma biçimine odaklanın. Sonra bu ayetleri Vahiy 14:6–12 ayetleri ile karşılaştırın. Burada, Vahiy kitabında, Yasa'nın Tekrarı'nda (ve aslında tüm Kutsal Yazılar boyunca) sahte ibadet hakkında verilen uyarıyı yansıtan neler oluyor?

Bağlam farklı olsa da mesele aynıdır: İnsanlar gerçek Tanrı'ya ibadet edip yaşama mı sahip olacaklar, yoksa baskılara boyun eğip, açık veya gizli şekilde ya da ikisini birden yaparak O'na bağlılıklarını bırakacak ve ölümler mi yüzleşecekler? Bu sorunun cevabı nihayetinde her kişinin kendi yüreğinde yatmaktadır. Tanrı İsrail'i O'nu izlemeleri için zorlamadı ve bizi de zorlamayacaktır. Vahiy 13. bölümde gördüğümüz üzere güce başvuracak olan canavar ve onun heykelidir. Tanrı, aksine, sevgiyle çalışır.

Fark etmeden de olsa, başka tanrılar için İsa'ya olan bağlılığımızı yavaş yavaş kaybetmediğimizden nasıl emin olabiliriz?

EK ÇALIŞMA: O zaman da, bugün de hepimize bir seçenek verilmektedir. Buradaki mühim söz seçimdir. Bazı Hristiyan inançlarında bulunan, bazı insanların kaybolacaklarının hatta sonsuza dek cehennemde yanacaklarının onlar daha doğmadan önce Tanrı tarafından belirlendiği anlayışının aksine, Kutsal Yazılar özgürce yaptığımız yaşam ya da ölüm seçimimizin, iyiyi ya da kötüyü, kutsamayı ya da lanetlemeyi, yani nihayetinde yüzleşeceğimiz üçlüyü (yaşam, iyilik, bereket veya ölüm, kötülük, lanetlenme) belirlediğini öğretmektedir. Yanlış seçim yapılması halinde sonucun hiç sönmeyen ateş gölünde sonsuza dek yanmak değil de, ölüm, yani ebedi ölüm olduğunu bilmek çok daha iyi değil mi?

“Çünkü günahın ücreti ölüm, Tanrı'nın armağanı ise Rabbimiz Mesih İsa'da sonsuz yaşamdır.” Romalılar 6:23. Yaşam doğruların mirasıdır, kötülerin payına ise ölüm düşer. Musa İsrail'e şöyle bildirdi: 'İşte bugün önünüze yaşamla iyiliği, ölümle kötülüğü koyuyorum.' Yasanın Tekrarı 30:15. Bu metinlerde bahsedilen ölüm, Âdem'e verilen hüküm değildir, zira onun suçunun cezasını tüm insanlık çekmektedir. Bu, sonsuz yaşamın karşıtı olan 'ikinci ölümdür.’” Ellen G. White, *Büyük Mücadele*, s. 586.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Salı gününün dersinde açıklanan, itaatsizliği hemen burada doğrudan cezalandıran Tanrı mı yoksa ceza, itaatsizlik davranışlarının neticesinde bir yasa olarak mı gerçekleşiyor konusu üzerinde sınıfta tartışın. Yoksa ikisi birden mi? Ya da duruma göre biri veya diğeri mi? Bu meseleyi nasıl anlıyoruz?
- ❷ Bugünün dersinde Ellen White alıntısında gördüğümüz metinler, günahın üstesinden gelmemiz için bize sunulmuş olan Tanrı'nın gücü hakkında ne öğretiyor?
- ❸ Pavlus'un, Yasa'nın Tekrarı 30: 11-14 ayetlerinden alıntı yaparak, yasa yoluyla kurtuluş ve doğruluk arayışının aksine İsa'ya imanla kurtuluşu açıkladığı, Romalılar 10: 1–10 ayetlerini okuyun. Sizce neden Pavlus Yasa'nın Tekrarı kitabındaki bu ayetlerden yararlanıyor? Romalılar 10:10 ayetine özellikle dikkat edin: “Çünkü insan yürekte iman ederek aklanır, imanını ağızla açıklayarak kurtulur.” Pavlus burada neyi vurguluyor?
- ❹ Eğer dikkatli olmazsanız kendi kültürünüzün, kendi toplumunuzun, kendi insan topluluğunuzun sizi sahte ibadete yönlendirecek görüşlere tutunacağı yollar nelerdir?